

ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Пиж Н.С., асист.

Харківський державний технічний університет
будівництва та архітектури

Швидкі зміни чинників, які визначають конкурентоспроможність підприємств на світових ринках, динамічний розвиток глобального середовища змушують уряди при формуванні умов економічного зростання і процвітання нації дедалі більш активно звертатися до проблем забезпечення національної конкурентоспроможності у глобальному масштабі. Досвід останніх десятиліть дає змогу зробити деякі висновки щодо змісту основних чинників конкурентоспроможності національної економіки. Серед них: ефективна координація та співпраця між транснаціональними корпораціями та країнами, в яких здійснюється їхня діяльність; орієнтація державної політики на консолідацію суб'єктів економічних відносин в межах країни, а також стимулювання виходу корпорацій на світову арену. На корпоративному рівні підтримання конкурентоспроможності відзначається дедалі глибшим об'єднанням фінансового та виробничого капіталів, формуванням виробничо-збутових та виробничо-інноваційних мереж; моніторинг та визначення урядом критичної межі, за якою збільшення прибутковості окремих суб'єктів всередині країни починає погіршувати умови роботи інших, внаслідок чого виникає загроза пригнічення розвитку перспективних напрямів; відстеження з боку уряду та передбачення загроз, які виникають внаслідок підвищення відкритості економіко-правового середовища, з запровадженням важелів, які дозволяють нівелювати негативні для економіки наслідки; посилення уваги до механізмів інноваційно-промислової політики, покликаних забезпечувати конкурентоспроможність в стратегічній перспективі; поширення політики сприяння розвитку "людського капіталу". Політика доходів повинна спрямовуватися на недопущення зниження рівня та якості життя населення. За допомогою "інвестицій в людину" держава зменшує витрати національних компаній на освіту та охорону здоров'я робітників, а також розширює ємкість внутрішнього ринку збуту.

Як слідує з викладеного вище, країни в сучасному світі змушені здійснювати пошук прийнятної моделі економічного розвитку, яка б забезпечувала національну конкурентоспроможність і орієнтувала національну економіку на довгострокове зростання. Невдачі та прорахунки на цьому напрямі можуть призвести до перманентних кризових потрясінь та збільшення диференціації між країнами.